

Neergaard). Jeg kan ikke dele hans næsegrus sig i Støvet kastende Tillid til den højtærede Finansminister. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde samme Tillid, og sagde, at naar Finansministeren siger, at det er sidste Gang, han skaffer et midlertidigt Statslaan, maa vi tro det. Men det har Finansministeren sagt Gang efter Gang, lige siden han blev Finansminister i Sommeren 1910. Hvorfor skulde jeg saa tro ham nu? Jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa en Udtalelse fra en ham nærstaaende Politiker, nemlig Grev Frijs i Landstinget. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilsladelse oplæse et Par Linier af, hvad han udtalte den 22. Juli 1910 ved Behandlingen af Forslag til Lov om Optagelse af et midlertidigt Statslaan: „Jeg kan ogsaa anbefale at vedtage det foreliggende Lovforslag uforandret. Jeg kan dog ikke gøre det uden at tilføje et Ønske om, at det er sidste Gang, vi se disse midlertidige Laan. Jeg vil haabe, at det maa lykkes den nuværende Finansminister inden alt for lang Tid, i hvert Fald inden den ordinære Samling 1911, at tilvejebringe det faste Laan, som er ganske nødvendigt”. Nu er den Tidsfrist forlængst forbi, vi ere i December 1911, og det faste Statslaan er endnu ikke skaffet til Veje og har ikke godt kunnet skaffes til Veje, saa jeg ved ikke, hvorfor vi skulle have den uhyre Tillid til Finansministeren, naar han nu siger, det skal være sidste Gang.

Wenzel Neergaard: Det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelser overfor mig i Retning af, at jeg skulde have sagt, at man kunde være sikker paa, at det var sidste Gang, disse Laan fornyedes, savne enhver Berettigelse. Det udtalte jeg mig overhovedet ikke om. Men naar det ærede Medlem kritiserer den Fremgangsmaade, som er foreslaet af Finansministeren, og det ret skarpt, saa skylder det ærede Medlem at anvise, hvorledes man skal bære sig ad, naar man ikke skal gaa den her foreslaaede Vej.

P. Th. Nielsen: Det Forslag, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stillede om at tilbagebetale Veksellaanene og drage de i de udenlandske Banker anbragte Kapitaler hjem, har jeg ondt ved at tage alvorligt. Det ærede Medlem sagde, at hvis vi gjorde det, vilde vi styrke Landets Kredit og skabe mere Tillid udadtil. Ja, hvis ikke Gud og hver Mand vidste, at vi kort Tid efter, at vi havde gjort det, vilde være

nødte til at optage det samme Beløb som Laan igen under en eller anden Form, kunde det ærede Medlem maaske have Ret. Men alle, ogsaa det ærede Medlem, vide, at Staten ikke for Øjeblikket er i Stand til at afse de Beløb, der er Tale om, og derfor har det, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) bemærkede, ingen Realitetsbetydning, om vi paa denne Maade tilbagebetale Laanet. Thi jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Kalundborg i, at Udlandet lader sig ikke skuffe af den Slags Operationer, lige saa lidt som vi selv. Udlandet ved lige saa god Besked om vore finansielle Forhold, som vi selv vide, saa jeg kan ikke tilraade at følge det ærede Medlem paa den Vej, han foreslaar.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds var bange, fordi Finansministeren nu var gaaet uden om det franske Pengemarked. Han sagde, det var uklogt, det kunde muligvis skade os, det vilde støde Franskmændene o. s. v. Det forbavser mig, at det ærede Medlem er bleven saa bange for de franske Kapitalister. Naar de franske Banker have laant os Penge tidligere, var det ikke for vore kønne Øjnes Skyld, men fordi de kunde gøre en Forretning med os derved. Det er Forretning for os og for dem, saadan har det været før, og saadan vil det være i Fremtiden. Ingen vil sikkert fortænke os i, at vi, naar vi kunne gøre en bedre Forretning andetsteds, gøre den Forretning. Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i, at det maaske er en Fordel, at dette Laan nu kommer paa engelske Hænder, og at det maaske saa netop er et godt Varsel for det faste Statslaan, vi forhaabentlig i en nær Fremtid skulle afslutte.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds bebrejdede stærkt Finansministeren, at han ikke havde haft Forudseenhed. Finansstyrelsen havde ikke været forudseende, sagde han, for nu havde det vist sig, at Vilkaarene paa Pengemarkedet ikke vare saa gode som tidligere. Denne Bebrejdelse er ganske uberettiget, th det er klart for alle, at den nu herskende Tilstand paa det udenlandske Pengemarked er fremkaldt af Forhold, som i hvert Fald ingen her i Landet for et halvt Aar siden var i Stand til at forudse. Det ved det ærede Medlem meget vel, og det er derfor fuldkommen med Urette, at han retter nogen Anke mod Finansministeren og Finansstyrelsen i saa Henseende. Lige saa lidt som det ærede Medlem kan forudse, om det